

*
SANCTISSIMI D. N. D.

BENEDICTI

DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ XIIJ.

Littera in forma Brevis

Ad vniuersos Fratres Ordinis Prædicatorum Professores

*Adversus calumnias Doctrinæ SS. Augustini,
& Thomæ intentatas.*

DILECTIS FILIJS VNIVERSIS FRATRIBVS ORDINIS
Prædicatorum Professoribus.

BENEDICTUS PP. XIIJ.

Dilecti Filij salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Emissas preces, & æquisimas conquestiones vestras, quas
Dilectus Filius Augustinus Pipia totius Ordinis Magister
Generalis, Religioſæ vitæ exemplis, ac doctrina, prudentia,
que commendatiſſimus, ſupplicii libello ad Nos detulit, ea
benignitate complexi ſumus, quam, & veſtra in Catholicam
Religionem ampliſſima merita, & noſtra, quam, dudum
profeſſi ſumus ergâ Ordinem Prædicatorum obſervantia
ſilialis, noſtræque denum humilitati impoſitum Paternæ

charitatis, & ſollicitudinis officium poſtulabant. Quod igitur ægrè admodum, vt
par eſt, moleſtèque feratis, erroribus à ſel. record. Clemente Papa XI. Præde-
ceſſore noſtro per Conſtitutionem, quæ incipit: *Vnigenitus Dei Filius*, ſaluberri-
mo, & ſapientiſſimo iudicio rejectis, damnatiſque Auguſtiniânæ, & Angeſicæ
Doctrinæ nomen obtendi; indeque audere nonnullos Apoſtolicæ auctoritati, ac
veſtræ exiſtimationi detrahere, quòd ipſa veſtrarum ſententiarum capitâ eius
Conſtitutionis cenſuris, notiſque iniuſta eſſe calumniarent; juſtam quidem ani-
morum veſtrorum offenſionem laudi damus; quâ nimirum Vos germanos Sancti
Thomæ diſcipulos maximè probaſtis. Magiſterio enim tanti Doctoris imbutos
nihil decet magis, quàm vt in addictiſſimâ hujc Sanctæ Sedi, Fide, obedientia-
que præcipuum Studiolorum ſuorum fructum, & laudem collocent; & abſonas,
refragantesque Apoſtolicis decretis opiniones, non averſentur modò, ſed per
arma etiam lucis, & veritatis diſſipent, & evertant. Tantùm tamen abeſſ, vt
vicem veſtram doceamus, vt vobis potiùs gratulemur, quòd hæc etiam in parte
cauſa veſtra ab huius Sanctæ Sediſ rationibus ſejuncta eſſe non potuerit; quòd

que alienæ prorsus, calumniosaque interpretationes ad constandam memoratâ Constitutioni invidiam temerè extogitara ad injuriâ quoque vestri nominis redundarint. Ceterum non adeo Vobis erat, aut dolendum; aut mirandum, quòd cum ipsis Divinorum librorum oraculis, & Apostolicis definitionibus proimodenti, obfirmatoque partium studio passim vis afferatur, hæc eadem contentionis, pervicaciaque licentia Anglicam Doctrinam attentare non dubitaverit. Illud potius jure mirandum, quòd tam præpostero consilio in hac causa locus esse potuerit, ubi Sancti Thomæ exploratissimis sententijs damnati errores diversissimè confutantur. Quandoquidem Omnipotentis Dei providentia factum est (a), ut Angelici Doctoris vi, ac veritate Doctrinæ, non solum innumeræ, quæ vel ipsius ætate, vel antea grassatæ sunt, sed multæ etiam, quæ deinceps exorta sunt, hæreses, confusa, & convictæ dissiparentur. Magno igitur animo contemnite, Dilecti Filij, calumnias intèntatas sententijs vestris, de Gratia præsertim per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratiura Prædestinatione ad gloriam sine vlla prævisione meritòrum, quas laudabiliter hactenus docuistis, & quas ab ipsis SS. Doctoribus Augustino, & Thomâ se hausisse, & verbo Dei, Summorumque Pontificum, & Conciliorum decretis, & Patrum dictis consonas esse Schola vestra commendabili studio gloriatur. Cum igitur bonis, & rectis cordè satis constet, ipsique calumnia tores, nisi dolum loqui velint, satis pèspiciant, SS. Augustini, & Thomæ (b) inconvulsa, tutissimaque dogmata nullis prorsus antedictæ Constitutionis censuris esse pertricta; ne quis in posterum eo nomine calumnias struere, & dissensionès ferere audeat, sub canonicis pœnis districtè inhibemus. Pergite porro Doctoris vestri opera Solè clariora sine vllò prorsus errore (c) conscripta, quibus Ecclesiam Christi mira eruditione clarificavit (d) inoffenso pede decurrere, ac per certissimam illam (e) Christianæ Doctrinæ regulam Sacrosanctæ Religionis veritatem, incorruptaque disciplinæ sanctitatem tueri, ac vindicare. Hæc sunt enim, Dilecti Filij, quæ Prædecessores nostri de Sancti Thomæ Doctrina sentierunt, & prædicaverunt; quæque nos, non modò ad curarum vestrarum lenimentum, sed ad animi quoque nostri solatium libentissimè usurpamus, & præconiò Apostolicæ vocis efferrimus. Inclutus enim Ordo iste, cui nomen dedimus, & quem expressè, Domino miserante, protèssi sumus; eodem Angelicæ Doctrinæ lacte nos aluit; ac licet impari institutionis fructu, ad gerendam Ecclesiarum sollicitudinem eduxit, ut privato etiam, diuturnoque colendarum artium experimento, ediscere potuerimus, quòd ex Apostolatus specula per hæc literas annunciamus. Deum intèrca, qui pacem, & veritatem diligendam præcipit, supplicès rogate, ut sincero Angelici Doctoris studio omnes in simplicitate cordis nitantur, quæ ille docuit, intellectu conspècere, atque in unitate spiritus, & charitate fraternitatis, quæ ille egit, imitatione complere. Ac Vobis, Dilecti Filij, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die vii. Novembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Carolus Archiepiscopus Emissenus.

- (a) Pius V. in Bulla Mirabilis Deus. 1567.
 (b) Alexander VII. in Brevi incipiente Literas. 1661.
 (c) Clemens VIII. in Brevi incipiente Dilecti Filij. 1603.
 (d) In Collecta Fest.
 (e) Pius V. in Bulla ut supra.